

**Rok
zasväteného života**

Mariannum

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník VII./2015

Číslo 52

BULA SV. OTCA FRANTIŠKA S NÁZVOM MISERICORDIAE VULTUS

V týchto bezprostredných dňoch nás všetkých pozývam, podľa výzvy pápeža Františka (pF), vykročiť na cestu milosrdenstva, ktorá nás spája s našim Bohom. Aby sme tento mimoriadny Svätý rok prežili intenzívne ako duchovnú prípravu naň, ponúkam Vám prehľad myšlienok a vízií pF, ktoré zanechal v tejto bule ako ho sláviť. Ak chceme niečo okúsiť a mať z toho úžitok, potrebujeme to poznať. Poďme spoločne i jednotlivito v našich domácnostiach, rodinách uvažovať o Božej láske, ktorá nás nekonečne miluje a skláňa sa k nám. Otvára nám srdce aj napriek našim slabostiam a ohraničenosti spôsobenej hriechom. Ako hovorí pF v 3. článku buly, práve preto vyhlásil mimoriadny Svätý rok milosrdenstva, aby sa SVEDECTVO veriach stalo mocnejším a účinnejším. Pre našu farskú rodinu to znamená, aby svedectvo osobné, ako aj spoločné bolo silným odkazom Božieho konania v našich životoch, v našich rodinách. Pozývam vás zastaviť sa na chvíľu pri výraze "mimoriadny Svätý rok milosrdenstva". Práve my všetci máme tú milosť ho prežívať. Nemali tú milosť naši predkovia a nevieme, či takú milosť budú mať ďalšie generácie po nás. Je to mimoriadny rok a tá mimoriadnosť

obsahuje obrovský prameň milosti. Nech ovocie milosti zostane pre ďalšie generácie, ktoré prídu po nás a nájdú to SVEDECTVO, že tu boli a žili ich predkovia, ktorí Božie milosrdenstvo neodmietali, ale naopak nechali sa ním uzdravovať. Boh neopúšťa človeka po hriechu, ale odpovedá plnosťou odpustenia. Milosrdenstvo je vždy väčšie ako hriech a nik nemôže klásť hranicu odpúšťajúcej lásky. Mimoriadny Svätý rok milosrdenstva začne 8. decembra 2015 na sviatok Nepoškvrneného Počatia Panny Márie. Otvorí sa „brána milosrdenstva“, každý kto sa rozhodne prejsť tou bránou, zakúsi Božiu lásku, ktorá utešuje, odpúšťa a dáva nádej. Prečo práve 8. decembra? V ten deň bude 50 rokov od ukončenia II. vatikánskeho koncilu. Po zbúraní múrov, ktoré dlhý čas uzatvárali Cirkev do privilegovanej pevnosti, nastal čas hlásať evanjelium novým spôsobom. Koncil vytýčil nový smer – SLUŽBA ČLOVEKU, človeku v každom stave, v každej jeho slabosti a núdzi, hovorí pF.

Mimoriadny Svätý rok milosrdenstva sa ukončí 20. 11. 2016 na slávnosť Krista Kráľa. V týchto prvých 6 článkoch buly nás pF pozýva, aby sme spoločne i jednotlivito vykročili v ústrety každému človeku prinášajúc mu Božiu dobrotu a nehu. Nech sa každému dostane tohto balzamu milosrdenstva. Môžeme vykročiť už dnes...

(upr. Marek Kunder)

LÁSKA POZNÁ CENU

„Hľa, Pánovým dedičným darom sú synovia, jeho odmenou je plod lona.“ (Ž 127,3)

Svet sa nám často snaží nahovoriť, že deti sú na príťaž a zbytočne komplikujú život, lebo do nich treba investovať kopu peňazí a času, maria nám plány, neposlúchajú, mrnčia. Mnohí ľudia preto ani nechcú mať deti. Radšej sa naháňajú za peniazmi, úspechom, pôžitkami a majetkom. Ak sa odvážia mať deti, ostatní ich hneď varujú, že stačí jedno alebo nanajvýš dve. Keď však dieťa napokon príde do rodiny, niečo sa zmení. Úplne si získa vaše srdce a zmení vám život. Všetdné dni sú zrazu plné zázrakov a dobrodružstiev. Kedysi ste si život s dieťaťom nevedeli predstaviť a teraz už bez neho nemôžete žiť. Dokázali by ste pre svoje deti aj zomrieť a najviac sa bojíte, že by ste o ne prišli. Je paradoxné, že ľudia, ktorí vás kedysi od detí odhovárali, zrazu robia všetko preto, aby upúťali ich pozornosť. Prostredníctvom nekonečných reklám nabádajú deti sledovať ich programy, hovoriť ich žargónom a kupovať ich výrobky. Chcú, aby sa zúčastňovali ich akcií a pracovali pre ich firmy. Žiadajú, aby sa zasadzovali za ich ciele, hlasovali za ich kandidátov a presadzovali ich názory. Aj preto je dôležité, aby sme sa nechali viesť bežvýchradnou láskou, a nie nestálymi názormi konzumnej spoločnosti. Láska nám pripomína, že deti vždy boli a budú nesmierne vzácny, túžobne očakávaný a neopakovateľný dar. Sú našimi pokračovateľmi, živým dedičstvom. Každé z

nich má v sebe obrovský nevyužitý potenciál. Láska nám pomáha vidieť naše deti tak, ako ich vidí Boh – ako jedno z najväčších požehnaní v živote, ako prejav posvätnej dôvery privilegium zodpovednosti, vzácnu potechu. Svätým písmom sa tiahnu vyjadrenia úžasnej Božej lásky voči deťom. Prvý príkaz, ktorý Boh v Biblii dáva, je „plodte sa a množte sa“ (Gn 1, 28). Prvýkrát sa v Biblii spomína láska, keď Boh hovorí o hlbokéj láske Abraháma voči svojmu synovi Izákovi (porov. Gn 22, 2). Boh sa zaviazal, že požehná praotcov izraelského ľudu a jeho prísľub sa týkal najmä potomstva, z ktorého vstúdu budúce národy a budú požehnané (porov. Gn 26, 1 – 4). Žiadal, aby mu rodiny ako dar zasvätili všetko prvorodené (porov. Ex 13,2). Posledný verš prorockých kníh Starého zákona vysvetľuje, že Boh túži, aby sa srdcia otcov obrátili k synom (Mal 3, 24). A azda najvýstižnejšie sú slová žalmu: „Hľa, Pánovým dedičným darom sú synovia, jeho odmenou je plod lona. Čím sú bojovníkovi šípy v ruke, tým sú vám synovia z mladých liet.“ (Ž 127, 3 - 4) Slovom odmena sa myslí dedičstvo, ktoré dáva Boh ako podiel na živote (porov. Iz 54, 17). Deti sú vzácne ovocie v sade, drahocenné plody, ktoré si treba vychutnať a tešiť sa z nich. Stoja za námahu, čo pre ne musel poľnohospodár vynaložiť. Sú ako cenné šípy v rukách bojovníka, ktoré mu chránia život. Vznikli zázračným spôsobom a majú vyletieť do sveta a meniť ho. Na rozdiel od bežného zmýšľania ľudí, každé z týchto prirovaní – dedičstvo, ovocie, šípy – predstavujú veci, ktorých zvyčajne chceme mať viac a nie sa im vyhýbať alebo ich mať čo najmenej. Ježiš pokarhal svojich učeníkov, keď sa voči deťom správali odmietavo či podráždene.

On, naopak, pozýval deti k sebe a povedal, že skrze deti do nášho života prichádza veľké požehnanie, „lebo takým patrí Božie kráľovstvo“ (Mk 10, 14). Malého chlapca postavil pred učeníkov a povedal: „Kto sa teda pokorí ako toto dieťa, ten je najväčší v nebeskom kráľovstve.“ A kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma.“ (Mt 18, 4 - 5). Deti máme aj na to, aby nám, rodičom, pomohli osobnostne dozrieť. Učia nás prekonávať sebecko a obetovať sa. Kvôli nim dokážeme vyjsť z pohodlných zabehaných chodníčkov a zveľaďovať svoje schopnosti. Opakujú po nás slová a preverujú našu integritu. Odhaľujú pýchu a prehľbujú v nás pokoru. Pomáhajú nám vedome sa rozhodovať pre lásku. Prídu na tento svet, ako keby nám mali povedať: „Som tu ako vaše zrkadlo, aby som vás odhalilo, ako hlina pripravená na formovanie. Mám niesť vaše meno a podobať sa na vás. Som cennejšie než čokoľvek iné, čo vlastnité, a môžem sa stať vašou najväčšou investíciou.“ Okrem toho, deti dodávajú šťavu každému obdobiu života. Peniaze vám nikdy nepovedia, ako vás ľúbia, nepobozkajú vás na dobrú noc, ani nežiaria šťastím, keď s nimi sláviť

Vianoce. Váš majetok si nepovediete k oltáru, nedá vám vnúchatá, nebude vám plakať nad hrobom, neodovzdá váš odkaz budúcim generáciám. A tak, bez ohľadu na to, koľko majú vaše deti rokov, nebojte sa na ne znovu zamerať svoj pohľad sa srdce. Vážte si ich. Ak chcete nasledovať Ježišov príklad, berte ich do náručia a láskyplne im dávajte požehnanie, a rovnako žehnajte aj ich budúcnosť. (porov. Mk 10, 16). Ako milované Božie deti. Ako vaše milované deti. Je s nimi veľa starostí. Áno. Neustále na ne treba míňať peniaze? Áno. Vzдорujú a vytáčajú vás? Áno. Sú však nenahraditeľné a majú nevýslovnú cenu. Stoja za to, aby ste im obetovali život, lásku, čas a pozornosť? Určite, hoci aj miliónkrát. Dostali ste ich z Božích rúk a z lásky. Sú plodom vášho života a živou odmenou Boha. Dajte svojim deťom najavo, že sú pre vás vzácne a svojimi slovami im povedzte: „Si pre mňa nesmiernym darom a ja som rád/rada, že ťa mám. Poďakujte Bohu, že vám ich dal a že ich môžete každý deň ľúbiť a vážiť si ich.

"Ja budem v neho dúfať." "Hľa, ja i deti, ktoré mi dal Boh." Hebr 2, 13

(Dominika Čechová)

Zdroj: Kendrick, S., A.: Dar lásky pre rodičov

1. čítanie: Dan 7, 13-14

Žalm: Ž 93, 1ab. 1c-2. 5

Ant.: Pán kraľuje, oslavujte ho.

2. čítanie: Zjav 1, 5-8

Evanjelium: Jn 18, 33b-37

Krátke zamyslenie na evanjelium: Mnohokrát v živote

stojíme pred situáciami, ktoré sú beznádejné a často sme vydesení, že Boh sa neozýva, či takejto situácii nezabráni. Pán naozaj často koná inak ako by sme si to mi priali. Ba čo viac, dopúšťa okamihy, ktoré sú bolestné a tragické. Z časti preto, že je pre nás nevyspytateľným tajomstvom a z časti preto, že je oveľa väčším Pánom nad svetom, dejinami, človekom či životom než si bežne vieme predstaviť. Viera a nádej teda nie sú žiadnou maličkosťou a prijať rád udalostí vo svete nie je ľahké a jednoduché. A predsa cez všetky tieto neblahé skutočnosti zostáva Boh mocným Pánom, ktorý sa s láskou skláňa k človeku, volá ho, aby prišiel za ním a túži ho zahrnúť hlbokou láskou.

Modlitba žaltára a breviára: 2. týždeň

PRVÉ ZJAVENIE PANNY MÁRIE

Bola to Panna Mária, ktorá si zvolila Fatimu a urobila ju známou po celej zemeguli. Odtiaľ šíriala posolstvo ľudstvu. Ako už bolo spomínané, výber miesta nemohol byť lepší a výstižnejší – Cova da Iria – Údolie mieru alebo aj Údolie pokoja. To všetko nadobúda ešte väčší význam, keď si uvedomíme, že prvé zjavenie sa odohralo presne osem dní po tom ako pápež Benedikt XV. prikázal, aby bola do Loretánskych litánií pridaná invocácia „Regina Pacis, ora pro nobis“ – „Kráľovná pokoja, oroduj za nás“. Ide dokonca presne o deň, kedy Lenin v Leningrade vyhlásil svoje ateistické krédo: „Neexistuje Boh, neexistuje nebo.“ A hneď na to ako odpoveď prichádza priamo z neba, Panna Mária a zjavuje sa trom nevinným deťom. To všetko sú ďalšie skutočnosti, ktoré zvyšujú čaro Fatimy.

A prečo si Panna Mária vybrala práve Portugalsko? Mariánska úcta patrila neoddeliteľne k dejinám Portugalska. Jeho územie je posiate chrámami ku cti Panny Márie. Po obnovení nezávislosti Portugalska prehlásil kráľ Ján IV. v roku 1646 za patrónku Portugalského kráľovstva Pannu Máriu, bez hriechu počatú. Slávnostné vyhlásenie sa konalo 25. marca 1646, ktorý bol v tomto roku súčasne Kvetnou nedeľou a aj sviatkom Zvestovania Pána. Panna Mária sa tak stala nielen Patrónkou, ale aj Kráľovnou celého Portugalska. Od tohto dňa už králi a kráľovné Portugalska nenosili kráľovské koruny,

pretože jedinou kráľovnou zeme sa stala Panna Mária.

V roku 1910 sa Portugalsko stalo republikou a v celej krajine sa začali útoky proti cirkvi. Kresťanský ľud v krajine bol prenasledovaný za každý prejav viery. Krajinu zasiahla aj Prvá svetová vojna. A tak sa ľudia obrátili o pomoc na svoju patrónku a kráľovnú. V roku 1916 bola v celej zemi biskupmi a kňazmi zorganizovaná tzv. „ružencová kruciáta“, ku ktorej sa pripojilo mnoho mužov, žien aj detí zo všetkých kútov krajiny aj zo všetkých sociálnych vrstiev. Všetci prijali záväzok, že sa budú každý deň modliť ruženec za duchovnú obnovu krajiny a budú vystavovať obraz Panny Márie Ružencovej a vzdávať mu úctu. Tam, kde doteraz neboli ružencové bratstvá, začali sa zakladať a tie mali za úlohu aspoň v prvú nedeľu v mesiaci sa spoločne modliť ruženec za duchovnú obnovu krajiny a za mier vo svete. V celom Portugalsku sa tak zdvihol prosebný chór k oslave Panny Márie. Odpoveď nebies na seba nenechala dlho čakať.

Dňa 13. mája 1917 bola nedeľa a Lucia, František a Hyacinta išli v to ráno na sv. omšu už o šiestej ráno. Bolo chladné, ale suché ráno, sľubujúce slnečný deň. Po sv. omši sa deti ponáhľali domov a po skromných raňajkách už museli ísť pásť ovečky. A tak sa dve stáda – jedno Luciinej rodiny a druhé rodiny Františka a Hyacinty okolo deviatej vybrali na miesto v Cova da Iria. Po príchode na miesto sa najprv pomodlili ruženec ako im to prízvukovala Luciina mama a začali sa hrať svoju obľúbenú hru – stavať domček, presne na mieste, kde dnes stojí Ružencová bazilika. František sa ujal úlohy architekta a stavbyvedúceho a dievčatá prinášali stavebný materiál. Presne na poludnie ich činnosť prerušilo čosi, čo im pripadalo ako veľmi silný záblesk.

(J. Jenčová)

Zdroj: <http://www.santuاريو-fatima.pt/portal/>

PRÍBEHY

ANJEL MILOSRDENSTVA

27. augusta 1910 sa v mestečku Skopje (terajšie Macedónsko) narodilo albánskym rodičom dievčatko. Dievčatko rástlo a keď malo dvanásť rokov, vedelo už, čo chce v živote robiť. Agnes sa rozhodla pomáhať chudobným. Jezuitskí misionári v Bengálsku a Indii posielali domov správy o svojej práci. Práve oni inšpirovali Agnes k tomu, že aj ona chcela pomáhať chudobným v Indii. Ako tínedžerka odišla z domova a pridala sa ku skupine írskych mníšok, ktoré šli na misiu do Kalkaty. Tu dostala meno „sestra Tereza“. Takmer dvadsať rokov žila v Kalkate, kde učila, pracovala ako riaditeľka školy.

Ale v roku 1946 sa stalo niečo, čo navždy zmenilo jej život. Ochorela. Domnievali sa, že má tuberkulózu – nákazlivú chorobu zasahujúcu najmä pľúca – ktorá bola vtedy veľmi vážnym onemocnením. Preto ju poslali na liečenie do Darjeeling. Na ceste vlakom do Darjeelingu počula sestra Tereza Božiu výzvu, aby nasledovala Ježiša v službe tým najbiednejším a najchudobnejším z chudobných.

Absolvovala ošetrovateľský kurz a v chudobnej štvrti Kalkaty učila deti. Keď pred kalkatskou nemocnicou našla na zemi ženu, napoly zjedenú larvami a kryšami, sadla si k nej a ostala pri nej, kým nezomrela. Potom založila ústav pre umierajúcich, ktorí nemali naozaj nič a nikoho. Mohli sem prísť bezdomovci a vyvrheli spoločnosti a až do konca smrti bolo o nich postarané. Umyli ich a nakrmili a umožnili im dôstojne zomrieť.

V roku 1979 bola Agnes Gonxha Bojaxhiuová – svet ju pozná ako Matka Tereza – odmenená Nobelovou cenou

mieru. Prijala ju v mene „nechcených, nemilovaných a tých o ktorých sa nikto nestará“, odetá do indického sári, ktoré si obliekla, keď začala slúžiť.

Matka Tereza dala chudobným všetko – aj seba. Keď niečo dostala, nenechala si to. Keď jej pápež Pavol IV. podaroval biele auto, predala ho na dražbe a peniaze použila v prospech malomocných v západnom Bengálsku.

Až do svojej smrti 5.septembra 1997 bola Matka Tereza, ktorá nevlastnila nič, jednou z najbohatších ľudí sveta, oveľa bohatšia než Bill Gates alebo Donald Trump. Na rozdiel od nich, jej bohatstvo sa nikdy nestratí a nikto jej ho nemôže ukradnúť.

Každý z nás je perom v Božej ruke, ktorým píše svetu listy plné lásky.

Matka Tereza

NEPOVŠIMNUTÝ KVET

Jeden učiteľ sa prihovárал skupine dychtivých mladých študentov. Dal im úlohu vyjsť do ulíc a parkov a nájsť niekde malý, nepovšimnutý kvietok. Potom ich požiadal, aby si kvet poriadne poprezerali. Dal im na to dostatok času. „Vezmite si lupu a všimajte si jemné žilky na listoch, nepatrné rozdiely a odtiene farieb. Otáčajte pomaly list a pozorujte jeho súmernosť. Pamätajte si, že mohol zostať nepovšimnutý a nedocenený, keby ste ho nenašli a neobdivovali. Keď sa študenti vrátili, učiteľ poznamenal: „Ľudia sú ako tieto kvety. Každý človek je odlišný, starostlivo a dôkladne stvorený, jedinečne obdarený. Musíte však s nimi stráviť čas, aby ste to zistili a spoznali ich. Mnohí ľudia prejdú okolo vás nepovšimnutí a nedocenení, pretože nikto si nenašiel čas byť s nimi a obdivovať ich jedinečnosť.“

(Anna Sabolová ml.)

Zdroj: Život je zaujímavý

TOUR DE CZESTOCHOWA

Deň štvrtý – utorok - 07.07.2015

pokračovanie

Večer o deviatej hodine začína slávnostná modlitba. Volá sa APEL. Po ukončení tejto modlitby sa zatvára ocelová opona pred obrazom, zatvárajú sa mreže a zatvára sa aj posledná časť areálu na Jasnej Hore. Ideme späť na hotel. Janík so Zuzkou ešte odchádzajú do Lídl-u urobiť nákup na večeru a zajtrašie raňajky. Po suchej večeri si ešte preberáme nasledujúci deň. Sledujeme vývoj počasia. Hlása ochladenie a miestami aj lokálne búrky a západný vietor. Vyberáme trasu východu z Czestochowej a nachádzame cestu, ktorú nám vysvetľoval o. Krištof. Z Jasnej Hory dole po stromovej aleji ku kostolu Sv. Barbary, potom doprava a po hlavnej až von z mesta. Míňame hlavný ťah. Ideme akoby súběžne s ním ale po ľavej strane cez pokojné malé obce. Takže ráno 05:20 budíček. Obliekame sa do dresov. Ideme na slávnostné otvorenie obrazu, raňajky, nakladanie do auta, kontrola bicyklov a vyrážame do Krakowa. Spoločná modlitba, osobná hygiena a prajeme si dobrú noc. Zajtra nám začína spiatočná púť.

Deň piaty – streda – 08. 07. 2015

O pol štvrtej sa budím na poriadnu búrku. Do budičku som už toho veľa nenaspal. Budím chlapcov a s o. Marekom dohadujeme zmenu. Keďže vonku je búrka, obliekame sa normálne, nie do dresov, aby nám hneď zrána nezmokli. Presúvame sa behom do chrámu, aby sme veľmi nezmokli. Otec Marek po dohode ide v kňazskom rúchu ako spolubrat - kňaz priamo k obrazu slúžiť svätú omšu. A zase to začína. Ten duchovný zážitok pri otváraní obrazu je stále iný,

umocnený aj prítomnosťou vždy iných ľudí, ale tá hlavná myšlienka, ktorá aspoň v mojom vnútri stále rezonuje, je tá istá. Moja slabosť, úbohosť a pominuteľnosť. Na chlapcov, ktorí boli prvýkrát, to bolo aj vidno. Po svätej omši, asi každý ešte premýšľal o tom, čo zažil. Každý je ticho a mlčky sa presúvame naspäť do hotela. Našťastie pre nás dážd' postupne stráca na svojej sile. Dávame si raňajky, ktoré nám nachystali Janík so Zuzkou. Balíme, nakladáme veci do auta, vykladáme bicykle, kontrolujeme pneumatiky, keď v tom... Počas celej našej cesty sme nevideli žiadneho bezdomovca, žiadneho žobraka. Až tu v Czestochowej. Potuloval sa pomedzi hotelovými hosťami na parkovisku a už ho kontrolovala Mestská polícia. Len čo polícia odišla, prišiel hneď k nám. Janík povedal, že včera pri Lidl-u mu dal svoju buchtu (vzdal sa polovice svojich raňajok) a keď sa otočil videl ako ten bezdomovec tú buchtu hneď hodil do koša. On chcel iba peniaze na alkohol. Ten bolo z neho riadne cítiť. Hotovosť sme nemali, lebo sme všade platili kartou. Tak sme obstáli naše auto, aby nám niečo nezobral a pekne sme ho vyprevadili preč od nás so slovami, že na alkohol od nás peniaze nedostane. Ešte trochu prší, ale nevaďí. Ideme predsa domov. Kontrola komunikácie cez vysielачky a 08:07 odchádzame. S Bohom, nie, nie – radšej Do videnia Czestochowa. Ideme po trase, ktorú sme vybrali včera. Najprv formácia autobus a po opustení Czestochowej vláčik. Ide sa nám naozaj výborne. Je to možno tým jedným dňom oddychu alebo ideálnym počasím pre bicykel, alebo aj jedno aj druhé. Je pod mrakom teplota sa pohybuje v rozmedzí medzi 20 – 25°C, priemernú rýchlosť máme 26,6 km/hod. a ani neregistrujeme čas.

pokračovanie v nasledujúcich číslach

(Peter Toth)

Šarské oznamy

V ČASE OD 23.11.2015 DO 29.11.2015

Upratovanie kostola: Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň už prosíme nasledujúce rodiny: **rod. Nutárovu, rod. Vasiľovu, rod. Bindasovu - Sadová ul.** Upratuje sa v **sobotu** ráno o **8⁰⁰**.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni od **29.11.** – **5.12.** vedie modlitby pred sv. omšami **p. Mária Vasiľová - Železničná ul.**

Pobožnosť sv. ruženca: Dnes poobede bude pobožnosť sv. ruženca o **14³⁰** v našom novom kostole.

Nácvik detského speváckeho zboru: Pozývam všetky decká na nácvik detského speváckeho zboru na budúcu sobotu klasicky o **13³⁰** v pastoračnom centre.

Požehnanie adventných vencov: Pri príležitosti 1. adventnej nedele bude možné dať si požehnať adventný veniec a to tak v sobotu večer ako aj potom v nedeľu pri všetkých troch sv. omšiach. Stačí doniesť svoj adventný veniec dopredu pred obojstranný stôl.

Zbierka "Zachráňme katedrálu": Dnes je zbierka s názvom "Zachráňme katedrálu" za našu katedrálu - Dóm sv. Alžbety v Košiciach. Pán Boh zaplať za všetky vaše milodary.

Rozpis lektorov:

1. adventná nedeľa: 8.00 hod. - **rod. Baranska**, 10.00 hod. - **rod. Bankovičova**, 18.30 hod. - **rod. Baranova - rod. Sabolova.**

Predmanželské ohlášky:

1. Tomáš Ragančík, syn Miroslava a Viery rod. Dančovej z Vranova - Severu a **Martina Nováková**, dcéra Martina a Marcely rod. Tkáčovej z Čemerného - 3x.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915 947 309**;
Anton Tatarko, kaplán - **0905 514 699**;
Pevná linka na faru - **057 4426 286.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 23.11.2015 DO 29.11.2015

PONDELOK	23.11.2015	Sv. omša: 18⁰⁰ (K+T) <i>Poklona Sv. Oltárnej:</i> 18 ⁴⁵
UTOROK	24.11.2015	Sv. omša: 6³⁰ (T+K) <i>Sv. Ondreja Dung-Laka, kňaza, a spoločníkov, mučeníkov (spomienka)</i>
STREDA	25.11.2015	Sv. omša: 18⁰⁰ (T)
ŠTVRTOK	26.11.2015	<i>Poklona Sv. Oltárnej:</i> 17 ⁰⁰ Sv. omša: 18⁰⁰ (T)
PIATOK	27.11.2015	Sv. omša: 18⁰⁰ (T)
SOBOTA	28.11.2015	Sv. omša: 18⁰⁰ (T+K)
NEDEĽA	29.11.2015	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Sv. omša: 10⁰⁰ (K) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (K) <i>kostol JaA</i>
1. ADVENTNÁ NEDEĽA		

„Ak vás pre vašu nábožnosť považujú za pokrytca, ak vás považujú za slabocha a zbabelca, že odpúšťate krivdy, netrápate sa preto. Kresťanskú čnosť, ktorá musí byť povznesená nad všetku ľudskú úctu, takéto falošné a klamné posudzovanie nemôže zatemniť.“ (Sv. František Saleský)

GYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.